

12.5.2013

Raportti työharjoittelusta ulkomailla

Opiskelen pintakäsittelyalan viimeisellä vuodella ja olin puolet (5vk) työharjoitteluajastani Saksassa töissä yhdessä kahden muun luokkalaiseni kanssa. Työskentelin Michael Zirk maalarimestarin alaisena. Työpaikka sijaitsi noin puolen tunnin ajomatkan päässä asuinpaikastamme Aachenista, kaupunginosassa nimeltä Stolberg.

Pomoni firmassa oli hänen lisäksi vain yksi työntekijä. Työskentelin heidän kanssaan. Työmaita oli monia ja työtehtävät vaihtuivatkin nopeasti ja moneen kertaan, mikä oli mielestäni kiva juttu. Teimme ihmisten kotona erilaisia ”remonttihommia”. Tapetointia, seinien/katon maalausta, muovimaton laittoa, ikkunan pokien maalausta, sekä erilaisia maalaus tekniikoita (mm. marmoriseinä). Pidin työtehtävistäni erittäin paljon. Työt ja työkaverit olivat vielä mukavimpia, kuin olisin osannut kuvitellakaan. Oli kivaa päästä myös oppimaan ja kokeilemaan uusia juttuja.

Mielestäni sopeuduin erittäin hyvin ja nopeasti kohdemaahan. Aluksi kommunikointi pomon kanssa oli hieman huvittavaa, kun kumpikaan ei puhunut niin hyvin englantia, mutta kyllä se siitä lähti hyvin rullaamaan, kun käytti elekieltä apuna. Ymmärsimme silti toisiamme todella hyvin ja oli hauska myös huomata kuinka päivien kuluessa, kielitaitokin molemmilla alkoi karttua. Outoa mielestäni oli se, että siellä heidän koulu –ja työpäivät olivat kymmenen tuntisia, eivätkä he olleet niin tarkkoja tauoista. Huomasimme myös, että vain harva ihminen Saksassa osasi puhua englantia. Osa meidänkin tuttavista puhui vain vähän tai ei ollenkaan englantia. Saksalaiset olivat myös todella täsmällisiä ja siistejä työntekijöitä.

Asuimme siis opiskelija-asuntolassa, joka sijaitsi aivan Aachenin rautatieaseman vieressä, sekä keskustan tuntumassa. Asuntola maksoi viideltä viikolta 525 euroa eli 15euroa/yö. Asuntolamaksu maksettiin Leonardo apurahastamme, jonka saimme ennen lähtöä. Asuntolan sijainnissa ei ollut valittamista, mutta asuntola oli mielestäni aika kallis kuitenkin, mieltien sen siisteyttä ja käytännöllisyyttä. Yhteiset keittiö –ja ruokailutilat, olivat monesti epäsiistissä kunnossa ja yhteinen jääkaappi oli mielestämme typerä (liian vähän hyllytilaa, muut asukkaat jättivät ruokiaan vanhentumaan sinne, sekä sieltä varastettiin ostoksiamme). Asuntolahuoneemme oli ihan näppärän kokoinen, mahduimme hyvin asumaan kolmin. Pöytätilaa ja naulakoita olisi kaivannut ehkä enemmän. Liikkuminen busseilla ja takseilla oli helppoa ja edullista. Ostimme aina joka viikoksi lipun, jota tarvitsimme työmatkoihin. Se maksoi noin 15 euroa ja kävi sitten joka päivä, kaikkiin busseihin. Ei siis hirveän kallis. Moni asia oli siellä paljon edullisempaa kuin Suomessa. Takseilla kulkeminen oli erittäin edullista, niin myös ruoka, vaatteet, ravintolat...

Vapaa-aikana riitti paljon nähtävää ja tekemistä. Meillä oli siis ihan muutaman minuutin matka Aachenin keskustaan. Siellä oli paljon monenlaisia kauppoja, leipomoita, ravintoloita, kirkkoja... Pontstrasse niminen katu, oli juuri opiskelijoille tarkoitettu katu, josta löytyi paljon kaikenlaista kivaa. Harmi että vapaa-aikaa tuntui aina vain olevan niin vähän. Arkena kaupat menivät aina kahdeksalta jo kiinni ja sunnuntaisin mikään kauppa ei ollut auki. Niinpä, teimme joka viikonloppu lähikaupunkeihin reissuja. Asuimme siis aivan Belgian ja Hollannin rajalla, joten junalla oli helppo sujauttaa muualle. Kävimme Kölnissä, Düsseldorfissa, Liegessä kaksi kertaa, Amsterdamissa, sekä Antwerpenissä. Kivoja kaupunkeja nekin! Kävimme viimeisellä viikolla myös yhdessä isolla porukalla syömässä, pomoni toivomuksesta.

Ennen lähtöäni Saksaan, en ollut osannut edes kuvitella mitä olisi vastassa, varmaan senkin takia etten ollut siellä ennen vielä käynyt. Muutenkin olin käynyt vain kolmessa eri maassa lomamatkoilla tätä ennen. Lähdin kyllä matkaan hyvin avoimin mielin. Pidän kohdemaasta erittäin paljon ja sopeuduin sinne nopeasti. Ihan parissa päivässä tuntui jo normaalilta asustella siellä. Aachenissa talot olivat todella kauniita ja vanha kaupunki keskustassa myös. Stolbergissa oli paljon maaseutua, mikä oli myös hienon näköistä. Luulen että tämän reissun myötä opin jonkinlaista itseluottamusta ja varmuutta, rohkeutta, omillaan olemista, sekä uskon että varmasti haluan vielä jatkossakin matkustaa ja nähdä erilaisia maita ja niiden kulttuureja. Reissu myös lisäsi ennakkoluulottomuutta, suvaitsevaisuutta ja erilaisuuden hyväksymistä. Saattaa myös olla, että lähden vielä joskus uudelleen juuri Aachenin töihin/asumaan. ☺ Suosittelen ehdottomasti tätä kohdemaata tuleville työssäoppijoille, jotka harkitsevat ulkomaille lähtöä!

Alempana hieman vielä kuvia.

asuntola huone

Aachenin rautatieasema

saksalaisesta koulusta

meidän luokka

työmaa kohde

katon tapetointia

seinän maalausta

valmis marmori seinä

